

25 Ὀκτωβρίου 2026: ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΛΟΥΚΑ

Μαρκανοῦ καὶ Μαρτυρίου μαρτύρων († 355).

Ταβιθάς, ἣν θανοῦσαν ἀνέστησεν ὁ ἀπόστολος Πέτρος.

Ἦχος: δ' – Ἑωθινόν: Ι' – Ἀπόστολος: Γαλ. β' 16-20 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. η' 27-39.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 1 Νοεμβρίου, Ε' Λουκᾶ.

Απόστολος: Α' Κορ. ιβ' 27 - ιγ' 7 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιστ' 19-31.

ἀναζητήσει τόν Θεό, νά Τόν γνωρίσει καί νά Τόν ἀγαπήσει; Ἐπιδιώκει νά μάθει τήν ἀλήθεια τῆς Ἐκκλησίας περί τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ κόσμου, ὅπως τήν παρέδωσε ὁ Κύριος, οἱ θεοκήρυκες Ἀπόστολοι, οἱ θεοφόροι Πατέρες; Καί ἔπειτα, ποιό εἶναι τό ἐπίπεδο τῶν διαπροσωπικῶν μας σχέσεων; Ὑπάρχει ἀλήθεια, ἀλληλεγγύη, ἀνιδιοτέλεια, ἀληθινή ἀγάπη; Καί ἂν ὄχι, τί κάνουμε γιά τήν βελτίωση τῆς ἐπικοινωνίας μέ τόν συνάνθρωπο;

Ἡ ἀκόλουθη φράση τῶν «Πράξεων τῶν Ἀποστόλων» γιά τήν ἐν Χριστῷ ἀγάπη καί ἐνότητα τῶν πρώτων χριστιανῶν πρέπει νά ἀποτελεῖ ὑπόδειγμα γιά τόν πνευματικό ἀγῶνα κάθε πιστοῦ: «Τοῦ δέ πλήθους τῶν πιστευσάντων ἦν ἡ καρδιά καί ἡ ψυχὴ μία» (Πράξ. 4,32). Ὁ Ἰησοῦς συνδέει τίς καρδιές τῶν πιστῶν «ἵνα πάντες ἐν ᾧσιν» (Ἰωάν. 17,21). Τέλος, καθὼς ἀλληγορικά ἐρμηνεύουν Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, τό ἔνδυμα πού δέν ἐπιθυμεῖ νά φορέσει ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἡ Χάρις καί τό Φῶς τοῦ Χριστοῦ πού καλύπτει κάθε ὑπαρξιακό κενό καί δίνει ἀληθινό νόημα στήν ζωή. Καί, βεβαίως, στήν ἄρνηση τοῦ Γαδαρηνοῦ νά μείνει σέ οἰκία ὑπονοεῖται ἡ τάση τοῦ ἀνθρώπου νά ἀπορρίπτει μέ εὐκολία τήν Ἐκκλησίαν καί νά ἐπιλέγει χώρους διαμονῆς, οἱ ὅποιοι ὁδηγοῦν στόν θάνατο. Ὁ Χριστός μᾶς περιμένει στήν Ἐκκλησίαν Του, γιά νά μᾶς κάνει ἀδελφούς καί συγκληρονόμους Του. Ἄς ἀνταποκριθοῦμε στό κάλεσμά Του.

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

89.5
ἡ ἄλλη φωνή στίς FM

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὁρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

ΕΤΟΣ 74ον

25 Ὀκτωβρίου 2026

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 43 (3830)

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ, ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Ὁ Κύριος, καθὼς ἱστορεῖ ὁ εὐαγγελιστής Λουκᾶς, διέπλεε μαζί μέ τούς Μαθητές Του τήν τρικυμισμένη θάλασσα τῆς Τιβεριάδος. Οἱ Μαθητές ἔμφοβοι τοῦ ζητοῦν νά τούς σώσει ἀπό τόν ἐπαπειλούμενο καταποντισμό. Καί Ἐκεῖνος διὰ τοῦ λόγου Του γαλήνευσε τήν θάλασσα! Μετά τό θαυμαστό αὐτό γεγονός προσωρμίσθησαν στήν ἀπέναντι ὄχθη, στήν χώρα τῶν Γαδαρηνῶν· καί τοῦτο, γιατί ὁ Χριστός ἤθελε αὐτή τήν φορά νά γαληνεύσει τήν τρικυμία τῆς ψυχῆς ἐνός ἀνθρώπου πού ζοῦσε ἐκεῖ καί τλαιπωροῦνταν σέ ἀφάνταστο βαθμό ἀπό τήν ἐπήρεια τῶν ἀκαθάρτων πνευμάτων.

Τά ἀκάθαρτα πνεύματα

Σύμφωνα μέ τήν διδασκαλία τῆς Ἁγίας Γραφῆς καί τῆς Ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως, τά ἀκάθαρτα πνεύματα εἶναι προσωπικές ὑπάρξεις τοῦ πνευματικοῦ κόσμου μέ αὐτεπίγνωση, δική τους θέληση καί ἐλευθερία. Δημιουργήθηκαν ἀπό τόν Θεό, ὅπως καί οἱ λοιπές ἀγγελικές δυνάμεις. Ἐξέπεσαν, ὅμως, ἀπό τό ὕψος τῆς θείας Δόξης καί τῆς μετά τοῦ Θεοῦ κοινωνίας, ἐξαιτίας τῆς αὐτονομήσεως, τῆς κακῆς προαιρέσεως καί τοῦ ἐγωισμοῦ. Ὁ διάβολος δέν θέλησε νά ἐννοήσῃ ὅτι ὁ Θρόνος τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ ἀγάπη καί ἡ ἄκρα Ταπείνωση καί, παρότι μισεῖ ἀσύλληπτα τόν Χριστό, γνωρίζει ὅτι Ἐκεῖνος ἐξακολουθεῖ νά τοῦ προσφέρει ἀπροσωπώληπτα τήν ἀγάπην Του. Καί σέ αὐτό ἀκριβῶς συνίσταται ὁ «βασανισμός», ἀπό τόν ὁποῖο ζητοῦν τά ἀκάθαρτα πνεύματα νά ἀπαλλαγοῦν, ὅπως λέει ἡ περικοπή μας. Γιατί εἶναι πράγματι φοβερό νά μισεῖς κάποιον καί ἐκεῖνος νά μή παύει νά σέ ἀγαπᾷ.

Ὁ δαιμονιζόμενος τῶν Γαδαρηνῶν

Ὁ Χριστός συναντᾶται μέ τόν δαιμονιζόμενο τῶν Γαδαρηνῶν. Ἡ θεά αὐτοῦ τοῦ δυστυχοῦς ἀνθρώπου εἶναι ἀξιολύπητη καί τραγική. Τό ἀκά-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. η' 27-39)

Ἡ θεραπεία τοῦ δαιμονισμένου

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, ὑπήντησεν αὐτῷ ἀνὴρ τις ἐκ τῆς πόλεως, ὃς εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων ἱκανῶν, καὶ ἱμάτιον οὐκ ἐνεδιδύσκετο καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν, ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν. Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀνακράζας, προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπε· Τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου; δέομαί σου, μὴ με βασανίσῃς. Παρήγγειλε γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου. Πολλοῖς γὰρ χρόνοις συνηπάκει αὐτόν, καὶ ἐδεσμεῖτο ἄλυσέσι καὶ πέδαις φυλασσόμενος, καὶ διαρρήσων τὰ δεσμά, ἡλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους. Ἐπηρώτησε δὲ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς λέγων· Τί σοὶ ἐστὶν ὄνομα; Ὁ δὲ εἶπε· Λεγεών· ὅτι δαιμόνια πολλὰ εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν· καὶ παρεκάλει αὐτόν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν. Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἱκανῶν βοσκομένων ἐν τῷ ὄρει· καὶ παρεκάλουν αὐτόν ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν· καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς. Ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημοῦ εἰς τὴν λίμνην καὶ ἀπεπνίγη. Ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγενημένον ἔφυγον, καὶ ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς. Ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονός, καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εὗρον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον, ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει, ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐφοβήθησαν. Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς οἱ ἰδόντες, πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθεὶς. Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν, ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο. Αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον ὑπέστρεψεν. Ἐδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ, ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια, εἶναι σὺν αὐτῷ· ἀπέλυσε δὲ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς λέγων· Ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ διηγοῦ ὅσα ἐποίησέ σοι ὁ Θεός. Καὶ ἀπῆλθε καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.

θαρτο πνεῦμα τὸν εἶχε κυριεύσει ἐπὶ πολλὰ χρόνια, γιὰ λόγους πού μόνον ὁ Θεός γνωρίζει. Ὁ Κύριος τὸν ἐλευθερώνει καὶ τὸν θεραπεύει. Ἄλλωστε, στὴν Ἀγία Γραφή τονίζεται ὅλως ἰδιαίτερος ἡ ἐξουσία τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῶν πονηρῶν πνευμάτων. Λόγου χάριν, στίς «Πράξεις τῶν Ἀποστόλων» διαβάζουμε ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐχρίσθη ὑπὸ τοῦ Θεοῦ μέ Πνεῦμα Ἅγιο καὶ δύναμη καὶ «διήλθεν εὐεργετῶν καὶ ἰώμενος πάντας τοὺς καταδυναστευομένους ὑπὸ τοῦ διαβόλου, ὅτι ὁ Θεός ἦν μετ' αὐτοῦ» (Πράξ. 10,38). Καὶ στὴν Α' Καθολικὴ Ἐπιστολὴ τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου ἐπισημαίνεται ὅτι «εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου» (Α' Ἰωάν. 3,8).

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Τὸν καιρὸν ἐκεῖνον, ὅταν ὁ Ἰησοῦς θῆκε στὴν ξηρά, τὸν συνάντησε ἓνας ἄνδρας ἀπὸ τὴν πόλη, πού εἶχε δαιμόνια ἀπὸ πολὺ καιρὸ, δὲν φοροῦσε ρούχο καὶ δὲν ἔμενε σέ σπίτι, ἀλλὰ στά μνήματα. Ὅταν εἶδε τὸν Ἰησοῦ, φώναξε δυνατὰ καὶ ἔπεσε στά πόδια του καὶ μέ δυνατὴ φωνὴ εἶπε: Τί σχέση ὑπάρχει μεταξύ μας, Ἰησοῦ, Υἱέ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου; Σέ ἱκετεύω, μὴ μέ βασανίσεις. Γιατί ὁ Ἰησοῦς εἶχε διατάξει τὸ ἀκάθαρτο πνεῦμα νά βγεῖ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο. Τὸ δαιμόνιο τὸν εἶχε κυριεύσει ἐπὶ πολλὰ χρόνια, μάλιστα τὸν ἔδεναν μέ ἄλυσίδες καὶ τὸν φύλαγαν μέ σίδερα στά πόδια, ἀλλ' αὐτὸς ἔσπαζε τὰ δεσμά καὶ ὁ δαίμονας τὸν ὀδηγοῦσε στίς ἐρήμιες. Τὸν ρώτησε ὁ Ἰησοῦς καὶ τοῦ εἶπε: Ποιό εἶναι τὸ ὄνομά σου; Αὐτὸς εἶπε: Λεγεών· καθόσον εἶχαν μπεῖ μέσα του πολλὰ δαιμόνια· καὶ παρακαλοῦσε τὸν Ἰησοῦ νά μὴν τοὺς διατάξει νά πάνε στὴν ἄβυσσο. Ἦταν ἐκεῖ ἓνα κοπάδι ἀπὸ πολλοὺς χοίρους πού ἔβοσκαν στό βουνό· καὶ τὸν παρακαλοῦσαν νά τοὺς ἐπιτρέψει νά μποῦν σέ ἐκείνους· καὶ τοὺς ἐπέτρεψε. Βγῆκαν τὰ δαιμόνια ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο καὶ μπῆκαν στοὺς χοίρους, ὅποτε τὸ κοπάδι ὄρμησε πρὸς τὸν γκρεμό καὶ πνίγηκε στὴ λίμνη. Ὅταν οἱ βοσκοὶ εἶδαν αὐτὸ πού ἔγινε, ἔφυγαν καὶ τὸ εἶπαν στὴν πόλη καὶ στὴν ὑπαίθρο. Βγῆκαν λοιπὸν νά δοῦν τὸ γεγονός καὶ ἦλθαν στὸν Ἰησοῦ καὶ βρῆκαν τὸν ἄνθρωπο, ἀπὸ τὸν ὁποῖο εἶχαν βγεῖ τὰ δαιμόνια, νά κάθεται ντυμένος καὶ λογικός κοντὰ στὸν Ἰησοῦ, καὶ φοβήθηκαν. Διηγῆθηκαν σέ αὐτοὺς ὅσοι εἶχαν δεῖ τὸ γεγονός, πῶς σώθηκε ὁ πρῶην δαιμονισμένος. Καὶ ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς περιοχῆς τῶν Γαδαρηνῶν παρακάλεσαν τὸν Ἰησοῦ νά φύγει ἀπὸ αὐτοὺς, γιατί τοὺς εἶχε κυριεύσει μέγας φόβος· αὐτὸς μπῆκε στό πλοῖο καὶ ἐπέστρεψε. Ὁ ἄνδρας, ἀπὸ τὸν ὁποῖο εἶχαν βγεῖ τὰ δαιμόνια, τὸν ἱκέτευε νά πάει μαζί του· ὁ Ἰησοῦς ὅμως τὸν ἔδιωξε καὶ τοῦ εἶπε: Νά ἐπιστρέψεις στό σπίτι σου καὶ νά διηγηθεῖς ὅσα ἔκανε γιὰ ἐσένα ὁ Θεός. Ἐφυγε καὶ διεκήρυσσε σέ ὅλη τὴν πόλη, ὅσα ἔκανε σέ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς.

(Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τὸ πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνικὴ ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Τὸ ψυχασωματικὸ ἄλγος τοῦ ἀνθρώπου

Ἄς ἀναφέρουμε, ὅμως, κάποια δείγματα ψυχικοῦ καὶ σωματικοῦ ἄλγους τοῦ δαιμονιζομένου τῶν Γαδαρηνῶν, ὅπως αὐτὰ περιγράφονται στὴν περικοπὴ μας. Ὁ ἄνθρωπος αὐτός, λόγῳ τῆς καταστάσεώς του, εἶχε παύσει νά ἀναζητεῖ τὸν Θεό. Ὁ Θεός, ὅμως, δὲν ἔπαυσε νά τὸν ἀναζητεῖ. Δὲν μποροῦσε νά ἐπικοινωνήσῃ μέ τοὺς συνανθρώπους του· ἦταν κλεισμένος στὸν ἑαυτό του. Δὲν φοροῦσε ἐνδύματα καὶ, συνεπῶς, παρουσίαζε πρόσθετα στοιχεῖα ἀντικοινωνικότητας. Δὲν ἔμενε σέ σπίτι, ἀλλὰ στά μνήματα.

Τὰ ὡς ἄνω φαινόμενα, δυστυχῶς, παρατηροῦνται καὶ στὴν ζωὴ πολλῶν συνανθρώπων μας. Ἀραγε, ἔχει ὁ ἄνθρωπος σήμερα τὸν πόθο νά